Bizonyítékok értékelése

bizonyítás

Tájékoztató a Kfv.III.35.273/2015. számú adózással kapcsolatos ügyben

Dátum:
2015. november 26.

Érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan az az ítélet, melyben a bíróság több rendelkezésére álló lényeges bizonyítékot nem értékelt

Az elsőfokú adóhatóság határozatában a felperes terhére áfa adónemben adókülönbözetet állapított meg, és kötelezte adóbírság megfizetésére. Álláspontja szerint a felperes a vizsgált időszakban egy körbeszámlázásra specializálódó bűnszervezetben vett részt, mely tényt bizonyítják a nyomozás iratai.
A felperes fellebbezése folytán eljárt alperes az elsőfokú határozatot az indokolás megváltoztatásával helybenhagyta. Kifejtette, az ügyletekben részvevő társaságok között az áru változatlan formában, körben forgott. A résztvevő cégek tényleges gazdasági tevékenység nélkül, csupán bizonylatokat állítottak ki. A körbeszámlázásról a felperes tudott, vagy legalábbis tudnia kellett róla.
A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát. A peres eljárás során a bíróság megkeresésére a nyomozóhatóság megküldte a nyomozati iratokat, míg az illetékes főügyészség a kapcsolódó vádiratot. A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította. Hangsúlyozta, a támadott határozat nem ellentétes a nemzeti és az uniós szabályozással.
A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének elbírálása eredményeként a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete indokolásakor nem vetette egybe a többi rendelkezésre álló bizonyítékkal a nyomozati iratokban és a vádiratban foglaltakat, ezeknek az értékelése teljes egészében elmaradt. Az új eljárás során az elsőfokú bíróság köteles a nyomozati iratokban és a vádiratban foglaltakat is a vizsgálata tárgyává tenni.

Budapest, 2015. november 26.

A Kúria Sajtótitkársága

Tájékoztató a Kfv.I.35.122/2015/6.számú ügyben az adózó Számviteli Politikája nem írhatja felül a valódiság számviteli elvét tárgyában

Dátum:
2015. november 19.

A felperes olajos magvak kereskedelmével foglalkozott. Az adóhatóság megismételt eljárásban hozott, a hiány elszámolása miatt adókülönbözetet megállapító határozatának bírósági felülvizsgálata során az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.

A felülvizsgálati eljárás során a Kúria észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. 15.§ (3) bekezdés szerinti valódiság elvét figyelmen kívül hagyva a felperes Sztv. 14.§ (3) bekezdés szerinti Számviteli Politikájára alapította ítéletét. Ennek következtében alapvető kérdések nem nyertek tisztázást, és a felek felülvizsgálati eljárásban tett ellentmondó nyilatkozatai alapján nyilvánvalóvá vált, hogy nincs az érdemi döntést lehetővé tevő, ítélet hozatal alapjául szolgáló tényállás. Ezért a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint eljárva, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak tájékoztatnia kell a felperest arról, hogy a gazdasági események valós tartalmát kell meghatározni, bizonyítási indítványát ehhez képest kell előterjeszteni, figyelemmel a Pp. 177.§ (1) bekezdésére. A bizonyítási indítvány értékelése során az elsőfokú bíróságnak tekintettel kell lennie arra, hogy a megalapozott döntéshez vizsgálni kell a natúr súly - szabvány súly természetét, a perbeli termények esetén a hiány fogalmát, a natúr súlynak és a szabvány súlynak a valós hiány megállapíthatóságához való viszonyát. Fel kell tárni a felperes által alkalmazott szabvány súly – natúr súly viszonyban a könyvelés számára alkalmazott átszámítási módszert, állást kell foglalni a módszerek konvertálhatóságáról, arról, hogy a felperes könyvelési adatai megfelelnek-e a valódiság elvének. A tények pontos meghatározását követően kerül az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy a felperesi adatokat összevethesse az alperes adózás előtti eredményt módosító megállapításával, különös tekintettel az ellenőrzés „aránytalanságra” vonatkozó okfejtésére: arról, hogy ehhez képest további bizonyítást tart szükségesnek, vagy érdemben elbírálhatónak tekinti a felperes keresetét, az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdés keretei között maga határoz.

Budapest, 2015. november 19.

A Kúria Sajtótitkársága